

Voor opgave van vondsten van de minder algemeene soorten houd ik mij *ten zeerste* aanbevolen. De soorten, waarbij in de lijst staat: *inl.?*, bijv. *Ischnura pumilio*, *Erythromma viridulum*, zijn in ons land nog *nooit* waargenomen, maar komen er toch zeker wel voor; nog andere kunnen er ongetwijfeld nieuw ontdekt worden en van vele der minder algemeene soorten zijn nog maar heel weinig vindplaatsen opgegeven.

Eveneens verzoek ik toezending van exemplaren, die met de lijst niet goed gedetermineerd konden worden, om eventueel verbeteringen te kunnen aanbrengen.

Dr. D. Mac Gillavry, bekend entomoloog te Amsterdam, verzoekt mij navraag te doen naar het voorkomen van eigenaardige kalkachtige vlekken (spatten) die hij een paar keer aantrof op het achterlijf van *Cordulia aenea*, en die gelijken op vogel-excrementen, maar misschien iets heel anders zijn.

Wie ook zoiets tegenkomt sture even een briefkaart en trachte na te gaan wat het kan wezen.

J. Hs.

Schandelijk. — Uit de *Graafschap-Bode* van 23 April 1918 knipte ik onderstaand berichtje uit Winterswijk:

«Zaterdagmiddag werd door den Heer M. alhier in de buurtschap Ratum een havik geschoten. Hoewel het als een zeldzaamheid mag beschouwd worden, dat haviken in ons land nestelen, werd deze roofvogel geschoten, zittend bij zijn nest, dat een zeer grooten omvang had.»

Ik heb mij in gemoede afgevraagd: Kan het nog cynischer?

Een van onze allerzeldzaamste broed-roofvogels, wettelijk beschermd, neergeknald bij het nest! — Hoe menig natuurvriend zou er niet gaarne een gang naar Winterswijk voor hebben overgehad, om den ten onzent welhaast gansch uitgebroeiden havik, omtrent wiens huiselijk leven en bedrijf zoo weinig Nederlanders uit eigen ondervinding wat weten, in zijn broedterrein bij jongen-verzorging een jacht te kunnen observeeren. En is de gelukkige (?) schutter: die den vogel — inderdaad laaghartig genoeg — bij het nest opwachtte, om hem daar te vermoorden, na zijn trotsche daad heusch zoo zelfvoldaan, dat een een courantbericht het grootsche feit moest verbreiden en leeft er in zijn hart nog niet zóóveel waardij voor onzen grootsten roofvogel, dat hij hem het buitgemaakte wild niet met breed gebaar grootmoedig gunt en hem het leven schenkt — zij het desnoods niet om redenen van hooger orde, doch opdat ook anderen oog en oor hadden kunnen vergasten aan de uitingen van dit trotsche gevogelte, dat zoo zeldzaam reeds werd door meedoogenlooze vervolging?

A. B. WIGMAN.

Leekepraatje. — Naar aanleiding van het Leekepraatje in Afh. I wil ik mijn ervaring van verstoorde merelnesten meedeelen, omdat 't jammer zou zijn als de lezers van dat stukje zich niet ontfermden over de jongen uit zoo'n nest, denkend dat 't toch niets zou geven.

In onze buurt zijn veel merels en ze maken hun nesten op ongeschikte plaatsen, o.a. was er eens een in een laag heestertje vlak aan den weg. Toen de jongen piepten, trok dit zichtbaar de aandacht van jongens en katten en de bewoners van het huis namen het nest uit het boompje en zetten het op hun balkon. De ouden gingen voort met voeren, alles ging goed.

In onzen tuin was een nest in een spar op reikhoogte. Een jongen haalde de jonge vogels er uit en toen wij werden gewaarschuwd, was hij weggelopen met één er van, de andere vier huppelden door den tuin. Die hebben wij eenige malen gevangen en in het nest gezet, maar ze kwamen er altijd weer uit en ze fladderden rond. Toen zijn de ouders ze gaan voeren en ik geloof, dat slechts één door de kat is opgegeten.

Verleden jaar werd bij de bureu een nest uitgehaald. Twee jongen werden gered, die hebben wij op ons balkon in een mandje gezet en na een uur werden ze door de ouden gevoerd, ook nog toen we voor een onweersbui er een tafel overheen zetten. Omstreeks 3 dagen later zijn ze uitgevlogen.

Dit zijn dus 3 gevallen, waarin de jongen in menschenhanden zijn geweest en toch verder door de ouden gevoerd.

Apeldoorn.

A. G. KERKHOVEN—WYTHOFF.

Neushoornkever. — Ongetwijfeld interesseert u het volgende over 't voorkomen van den Neushoornkever in deze streek. Een leerling onzer school uit Sassenheim bracht een doosje mede met eenige larven in verschillende stadiën van ontwikkeling en eenige volwassen exemplaren van genoemden kever, welke voorkwamen op een gedeelte van den tuin, waar oud dekriet (zg. peok) had gelegen. Het merkwaardige is wel het groote aantal, dat daar voorkwam. Door drie scheppen met een greep kwamen niet minder dan ruim 130 stuks voor den dag. Het totale aantal kon gerust op eenige honderden worden geschat. Het halfvergarne riet schijnt dan wel een geliefd kostje voor dezen kever te zijn.

Lisse.

W. F. A. GRIMME.